

Ketterij met betrekking tot 1 Johannes:

“de gelovige kan niet uit de gemeenschap met God treden”

Uit: *O Timothy*, augustus 2012

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoot door M.V.

Afgelopen maanden werden we ons bewust van enkele ketterijen met betrekking tot de eerste brief van Johannes die zich verspreiden onder fundamental Baptist churches. Alhoewel in 1 Johannes op 't eerste zicht moeilijke dingen staan, worden die netjes opgelost door het toepassen van gezonde principes van bijbelinterpretatie. We moeten 1° de Schrift interpreteren in zijn context, en 2° Schrift met Schrift vergelijken. Als we deze principes toepassen krijgen we als het ware twee sleutels om Johannes' eerste brief te begrijpen.

Ten eerste: de brief werd **GESCHREVEN AAN GELOVIGEN**, opdat hun blijdschap volkomen zou worden.

“Wat wij gezien en gehoord hebben, verkondigen wij u, opdat ook u gemeenschap met ons hebt; en deze gemeenschap van ons is er ook met de Vader en met Zijn Zoon Jezus Christus. 4 En deze dingen schrijven wij u, opdat uw blijdschap volkomen wordt” (1 Johannes 1:3-4).

“Deze dingen heb ik geschreven aan u die gelooft in de Naam van de Zoon van God, opdat u weet dat u het eeuwige leven hebt en opdat u gelooft in de Naam van de Zoon van God” (1 Johannes 5:13).

Het woord “gemeenschap” wordt vier keer gebruikt in 1 Johannes 1:3-7 (SV/HSV/KJV).

Deze brief is duidelijk en beslist NIET geschreven voor ongelovigen. Hij gaat niet over hoe gered te worden maar over hoe in de gemeenschap met God te blijven nadat je gered bent.

Er bestaat een ketterij die zegt dat 1 Johannes 1:9 voor de ongelovigen is en dat de gelovige niet uit de gemeenschap met God kan treden.

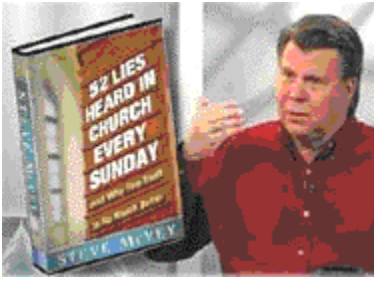
Dit wordt als volgt geleerd door “Guided By Truth Ministries”¹:

“Bij de gelovige zal het verbaal ‘belijden’ van zijn zonden niet meebrengen dat hem vergeven wordt. We kunnen God vragen ons te vergeven maar Hij vertelde ons door Zijn Woord dat Hij dat *alreeds* heeft gedaan. We kunnen Hem zeker danken voor het vergeven van onze zonde, maar naar vergiffenis blijven vragen betekent dat we Hem en Zijn Woord negeren. Hij leert ons te rusten in de vergiffenis, niet ze te zoeken. ... Met deze waarheid in gedachten, moeten we ons afvragen wat 1 Johannes 1:9 in feite betekent. Kunnen wij eigenlijk de gemeenschap met God verbreken en niet in Zijn gratie komen als wij een onbeleden zonde hebben? ... Zij die hun zonden erkennen zullen gered worden. Zij die dat reeds gedaan hebben werden al vergeven. Hier wordt niet het tegendeel geleerd. Deze passage verwijst naar die gebeurtenis in de tijd welke hen overkomt die gered worden. Ze leert niet hoe een *christen* vergiffenis zou moeten verkrijgen maar veeleer hoe zij die toegaven dat zij zondigden christen werden. ... we kunnen verder begrijpen dat in 1 Johannes 1:6, 8, & 10 Johannes spreekt over hen die Christus nooit aangenomen hebben. ... **GOD MAAKT NOOIT EEN ‘BREUK IN DE GEMEENSCHAP’ MET ONS.** Dit concept wordt in de Schrift niet gevonden. ... De Bijbel vertelt ons dat we nog steeds zullen zondigen, maar wanneer wij Christus als onze Redder aannemen, wordt naar ons verwezen als *heiligen*. Hij heeft **al** onze zonden vergeven. Het is niet nodig bij onze zonde bepaald te blijven. Hij nam ze weg om nooit meer herinnerd te worden. Dit belijdenisidee loopt niet synchroon met de waarheid van de redding en houdt onze geest enkel gericht op zonde in plaats van op de vergiffenis die ons reeds werd toegeschreven” (“Forgiveness and 1 Johannes 1:9”, Guided By

¹ Zie <http://blog.guidedbytruth.com/forgivenessfirstjohn.php>.

giffenis die ons reeds werd toegeschreven” (“Forgiveness and 1 Johannes 1:9”, Guided By Truth Ministries, n.d.).

Deze ketterij wordt ook geleerd door Steve McVey in *52 Lies Heard in Church Every Sunday*:

“Blijf niet bedrukt zitten bij een fout begrip van 1 Johannes 1:9 wanneer de rest van het Nieuwe Testament leert dat onze zonden absoluut vergeven werden -- verleden, heden en toekomst. ...Het idee dat wij buiten de gemeenschap met God staan wanneer we iets fouts doen is een leugen. Het is een van die clichés. Het klinkt goed maar het is niet bijbels. ER IS NIETS WAT JE KAN DOEN OM JEZELF BUITEN DE GEMEENSCHAP MET GOD TE PLAATSEN. ... Je bent altijd in gemeenschap met God” (McVey, *52 Lies*, pp. 72, 73, 75).

Deze ketterij forceert de betekenis van Johannes woorden tot iets onnatuurlijks. Johannes spreekt in het eerste hoofdstuk van zijn brief duidelijk over “gemeenschap” en hij gebruik deze term vier keer.

De hierboven geciteerde auteurs falen erin een duidelijk onderscheid te maken tussen *relatie* en *gemeenschap*. Dit is werkelijk de kern van de zaak, en de kwestie is zo eenvoudig. Relatie en gemeenschap, positie en praktijk worden duidelijk geleerd in de nieuwtestamentische brieven, en een goed begrip van deze dingen is essentieel voor stabiliteit en vruchtbaarheid in het christelijke leven.

Paulus zegt dat wij *gereinigd zijn* van onze zonden (1 Korinthiërs 6:11; Kolossenzen 2:13), wat verwijst naar de eeuwige *positie* van de gelovige in Christus, terwijl Johannes zegt dat wij gereinigd worden van onze zonden wanneer wij in het licht *wandelen* (1 Johannes 1:7) waarbij hij verwijst naar dagelijkse *gemeenschap* met God.

Paulus zegt op een plaats dat wij de oude mens hebben afgelegd en we met de nieuwe bekleed zijn (Kolossenzen 3:9-10) waarmee hij verwijst naar de *positie* van de gelovige in Christus, maar op een andere plaats zegt hij dat we de oude mens moeten afleggen en de nieuwe moeten aandoen in het kader van onze dagelijkse *wandel* (Efeziërs 4:22-24), met verwijzing naar iemands praktijk en *gemeenschap*.

Het verschil tussen relatie en gemeenschap wordt duidelijk in Efeziërs onthuld. De eerste drie hoofdstukken beschrijven de positie van de gelovige in Christus, terwijl de laatste drie hoofdstukken zijn praktijk in deze wereld beschrijven. Positioneel is de “oude mens” dood in Christus en positioneel zijn wij reeds gezeten in het hemelse, in Hem, maar op het vlak van de praktijk moeten wij de oude mens afleggen en de nieuwe aandoen (Efeziërs 4:22-24). Dit slaat op gemeenschap.

De twee aspecten van heiliging (relatie en gemeenschap) worden gezien in Efeziërs 5:8:

“Want u was voorheen duisternis, maar nu bent u licht [= positioneel en relationeel] in de Heere; wandel als kinderen van het licht [= praktisch; de kwestie van gemeenschap]”.

Wij zijn kinderen van God door geloof in Christus vanaf onze wedergeboorte, maar dit betekent niet dat God behagen schept in alles wat wij doen in ons leven en dit betekent niet dat ik in gemeenschap met Hem ben ongeacht hoe ik wandel. Dit komt neer op een vader-kind relatie. Toen ik als opgroeiende zoon mijn vader ongehoorzaam was, bleef ik steeds zijn zoon maar ik was niet aangenaam voor Hem en we hadden geen goede relatie. Die kon alleen maar hersteld worden door mijn gedrag jegens hem.

Johannes zegt dat er twee dingen zijn die ons in gemeenschap met God houden: wandelen in het licht (gehoorzaamheid) en belijdenis van zonden. Als wij zondigen is God niet “razend” op ons in enige menselijke zin, maar Hij kan beslist misnoegd zijn en ons rest dan de plicht om in een goede gemeenschap te blijven door Hem te eren, te gehoorzamen en onze zonden te erkennen en te belijden, in plaats van ze weg te moffelen of ons te verontschuldigen.

Het idee dat we niets kunnen doen om uit Gods gemeenschap te treden is compleet onredelijk in het licht van de nieuwtestamentische waarschuwingen:

Waarom “kastijdt (SV); geselt (HSV) God Zijn kinderen als zij niet uit Zijn gemeenschap zouden kunnen treden? (Hebreeën 12)?

Hoe zou er een “zonde tot de dood” kunnen bestaan als wij niet uit Gods gemeenschap zouden kunnen treden (1 Korinthiërs 11:27-32; 1 Johannes 5:16-17)?

Als het niet mogelijk zou zijn uit de gemeenschap te raken door zonde, waarom vreesde Paulus dan “verwerpelijk” te worden als hij zijn lichaam niet in onderworpenheid zou houden (1 Korinthiërs 9:27)?

Als het niet mogelijk is uit de gemeenschap te gaan, waarom waarschuwt Paulus ons dan voor het lijden van schade voor de rechterstoel van Christus (1 Korinthiërs 3:13-17)?

En zo zouden er meer dingen kunnen opgeworpen worden.

Ten tweede: de brief werd geschreven om gelovigen te beschermen tegen valse leraars.

“Deze dingen heb ik u geschreven met betrekking tot hen die u misleiden” (1 Johannes 2:26).

De dingen die Johannes schrijft met betrekking tot het niet haten van de broeders (1 Johannes 2:9, 11; 3:15; 4:20) en met betrekking tot de gehoorzaamheid, welke ware broeders kenmerken (1 Johannes 2:3-4), zijn bedoeld voor het weerleggen van de valse leer die in die dagen verspreid werd.

Deze valse leraars scheidden zich af van de ware apostelen en predikers (1 Johannes 2:19). Zij ontkenden dat Jezus de Christus en Zoon van God was (1 Johannes 4:2, 15). Zij waren van de wereld (1 Johannes 4:5). Zij hadden de ware broeders niet lief (1 Johannes 4:7-8) maar haatten de broeders (1 Johannes 3:15). Diotrefes in 3 Johannes is er een voorbeeld van. Zij leefden in onrechtvaardigheid (1 Johannes 3:7-8). Zij ontkenden de verzoening in Christus (1 Johannes 4:10).

Deze valse leraren worden verder beschreven in Judas. Zij veranderden de genade van God in losbandigheid (Judas 4, 7, 16, 18). Zij ontkenden Jezus (Judas 4), zoals Zijn goddelijkheid, menselijkheid en identiteit als de Christus, enz. Zij verachtten gezag (Judas 8). Zij volgden een werken-religie (Judas 11). Ze waren geld-/hebzuchtig (Judas 11). Zij namen gezagsposities in waartoe God hen niet geroepen had (Judas 11). Zij eerden mensen in plaats van God (Judas 16)

Deze geest van dwaling en afvalligheid groeide uiteindelijk uit tot wat de Rooms-katholieke kerk werd, met haar kinderdoop, bad der wedergeboorte, waarbij onbekeerde mensen christenen werden genoemd alhoewel er geen verandering is gekomen in hun levens, en waarbij de ware broeders zo gehaat werden dat zij “geëxcommuniceerd”, gevangen gezet, vervolgd en gedood werden.